В зеленому лузі
Роздягалася,
У синьому плесі
Купалася,
А на срібній ріні
Вигрівалася,
Гарна, принадна, самотна,
Весела, охотна.

З далекого плеса
Плямка виринає.
По дзеркальних водах
Стиха надпливає
І росте-росте-росте —
Мов марево золоте.

Пливе замаяний човен,
Он там, ген-ген,
А ним веслує гарний молодець,
Цивільний чи, може, стрілець,
А в нього,
У цього
Хлопця молодого
Палке кохання,
Мрійлива любов
І в юному серці
Гаряча кров.

А тут, а тут
Підморгує Прут,
По воді —
Сріблянi кола,
А серед води
Дівчина гола,

Коси розплітає
Й білесеньке тіло
Хрусталем зливає.

Хлюпає, габою грає,
Пухкі груди підіймає,
Ними колихає.

О! – гей!
Оцей ніжний бал
Пухкеньких грудей,
У крові, у серці поплив
І думи, мрії
Заполонив.